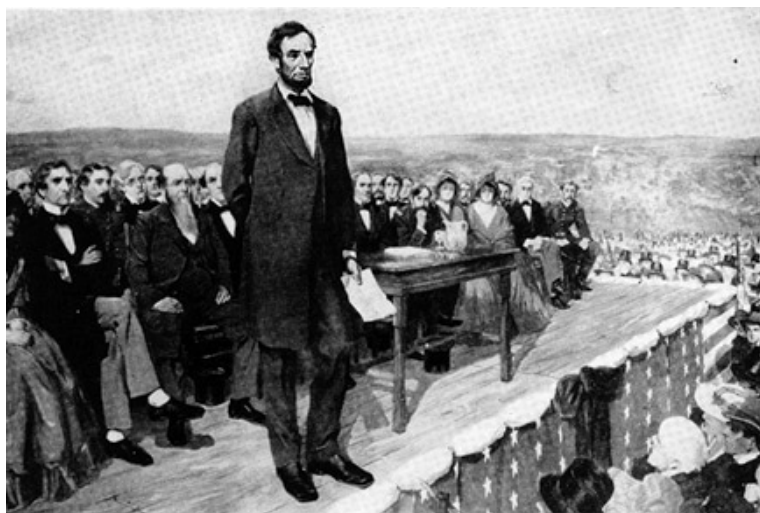


Le Oration de Gettysburg

Abraham Lincoln



Le Oration de Gettysburg

traducite in interlingua per Anders Blixt, Svedia.

Composition: Thomas Breinstrup. Publicate: junio 2006

© 2006 Union Mundial pro Interlingua

Tote derectos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimite es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Abraham Lincoln (1809-1865) esseva le 16-te presidente del Statos Unite de America, eligite per le republicanos 1861-1865. Ille opponeva le extension del sclavitude del nove statos in west e esseva eligite presidente a causa de su opposition justo ante le eruption del guerra civil. In 1863 Lincoln proclamava le libertate del sclavos in le sud (le Proclamation de Emancipation), e le 19 de novembre 1863 ille teneva le famose oration de Gettysburg, in le qual ille sublinea le principios de equalitate, establite per le fundatores de America. Le oration esseva presentate al campo de battaglia - un combatto decisive e sanguinose in le guerra civil american, luctate in Pennsylvania durante le secunde invasion confederal a in le Union. Post tres dies (le 1-3 de julio 1863) le Union vinceva post haber perditte 23.000 homines, le Confederation 25.000. Abraham Lincoln esseva assassinate alcun dies post le capitulation del Confederation.

Le Oration de Gettysburg

Ante octanta-septe annos nostre patres sur iste continente creava un nove nation, nascite in libertate e dedicate al proposition que omne humanos son create equal. Nunc nos son ingagiate in un grande guerra civil que probara si iste nation, o qualcunque nation talmente concipite e talmente dedicate, pote subsister longemente.

Nos nos ha incontrate in un grande campo de battaglia de ille guerra. Nos ha venite a fin de consecrar un parte de ille campo como un placia de reposo final pro illes qui hic dava lor vitas, a fin que ille nation vive. Il es integremente proprie e pertinente que nos deberea facer isto.

Ma in un plus large senso, nos non pote dedicar, nos non pote consecrar, nos non pote sanctificar iste terreno. Le brave viros, vivente e morte, qui luctava hic, lo ha consecrate multo plus que nostre povre facultate a adder o detraher. Poco le mundo prendera nota, ni illo longemente rememorara lo que nos dice hic, ma illo nunquam potera oblidar lo que illes faceva hic.

Il es pro nos, le viventes, plus tosto esser dedicate hic al labor non-finite, lo que illes qui luctava hic usque a alora avantiava si nobilemente. Il es plus tosto pro nos esser hic dedicate al grande carga restante ante nos – que ab ille

mortes nos obtene devotion augmentate al cosa pro le qual illes dava lor plen mesura final de devotion - que nos nos hic firmemente resolve que ille mortes non ha morite in van - que iste nation sub Deo habera un nove nascentia de libertate, e que governmento del populo, per le populo, pro le populo non dispare ab le mundo.

Abraham Lincoln, 1863